

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 d'octubre del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els Magistrats M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Servei Andorrà d'Atenció Sanitària (SAAS) va presentar demanda envers el Sr. C.D.S.P., en virtut de la qual sol·licitava la condemna d'aquest darrer a l'abonament de la quantitat de 2.092,70 euros, amb més els interessos legals des de la contesta de la demanda i amb imposició de les costes processals.

En data 9-10-2015 la part defenent va contestat a la demanda i va reconèixer deure 1.431,45 euros, oposant-se a la resta.

II.- L'Hble. Batlle va dictar sentència, de data 3-02-2016, amb la següent part decisòria: "DECIDEIX: PRIMER.- Estimar la demanda formulada en data 4 de setembre de 2015 per part del SAAS contra el Sr. C.D.S.P., condemnant a aquest darrer a satisfer al primer la quantitat de 2.092,70 €. Aquesta quantitat meritara els interessos legals a comptar de la data de contesta a la demanda, i per tant a partir del 9 d'octubre de 2015 i fins a la seva total liquidació.

Segon.- Condemnar en costes a la part defenent".

III.- La representació processal del Sr. C.D.S.P. ha interposat recurs contra la sentència dictada a la instància i, en data de registre 29-04-2016, ha formulat llur escrit de conclusions, segons el qual i en mèrits dels arguments exposats, sol·licita la revocació de la resolució dictada a la instància.

Pel contrari, la representació processal del SAAS va oposar-se a l'escrit de conclusions per escrit de 27-05-2016 i va demanar la confirmació de la sentència dictada a la instància, amb imposició de les costes processals a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius en els que la part defenent fonamenta el seu recurs són els següents. En primer terme, considera que resta provada una modificació de les dades que apareix a l'informe de 30-09-2014 en relació al de 7-10-2014, però que això no comporta que la prova no es realitzés correctament, ja que sustenta que només es va fer una tomografia. Entén la recurrent que el Sr. S.G. en el segon informe precisa que el diàmetre del pseudoquist és diferent, de manera que el resultat de la primera

exploració és erroni, atès que el resultat de la prova determinava si es procedia o no a la intervenció quirúrgica. En segon terme, sosté que al tractar-se d'una estimació parcial de la demanda no procedeix la imposició de conformitat a allò previst a la Novel·la 82, cap. X.

II.- El present recurs no pot ésser acollit per les raons següents. Consta a les actuacions que, una vegada fixat el tràmit de conclusions a la instància, va aportar els dos informes del Dr. S.G., de dates 30-09 i 7-10-2014, referits ambdós a la mateixa exploració mitjançant TC abdomen amb contrast, on la diferència entre els mateixos rau en que en el primer s'indica que les mides del pseudoquist són de 14x65 mm i en el segon de 140x65 mm.

Malgrat aquesta diferència de la determinació de la mida del pseudoquist, i sense perjudici de la responsabilitat en la que pot haver incidit el facultatiu que signa els informes, la part agent té la càrrega de la prova dels fets constitutius de la seva pretensió. I en el present cas, la recurrent no ha acreditat la manca de necessitat de la realització de la tomografia ni tampoc ha provat que el desplaçament a Barcelona per a ser intervingut d'urgència tingui a veure amb el diàmetre del pseudoquist, de manera que aquesta Sala, a l'igual que el tribunal d'instància no pot tenir per provat un nexa causal entre la diferència o l'errada en el tamany del pseudoquist i el trasllat i posterior intervenció quirúrgica a Espanya.

Consegüentment, davant aquesta orfandat probatòria, imputable a la part defenent, la sentència ha de ser confirmada en aquest extrem.

III.- Pel que es refereix a les costes processals, sustenta la recurrent que l'estimació parcial de les pretensions de la demanda justifica la no imposició. No podem compartir aquest argument per un doble motiu. En primer lloc, existeix a les actuacions un aplanament parcial a les pretensions de l'agent, però l'aplanament només possibilita la no imposició de les costes processals quan és total i no ha existit un

requeriment extrajudicial inatès que ha obligat a l'agent ha impetrar l'auxili judicial. I, en segon lloc, perquè l'estimació de la demanda interposada per la part agent ha estat íntegra, de manera que tampoc correspon fer aplicació de la Novel·la 82, cap. X, atès que no es produeix el supòsit de fet de la mateixa.

IV.- La desestimació del present recurs es tradueix, en matèria de costes processals, en la imposició a la recurrent de les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. C.D.S.P. contra la sentència, de data 3-02-2016, dictada per l'Hble. Batlle i confirmar íntegrament la seva part decisòria. Procedeix efectuar imposició de les costes processals.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-